

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย การติดตามคุณภาพและผลความสำเร็จของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ได้ทำงานหรือประกอบอาชีพอิสระ ในปีการศึกษา 2549 และปีงบประมาณ 2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะการมีงานทำ การศึกษาต่อ และคุณลักษณะของบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2549 – 2550 จากผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 3,236 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 2,653 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสำรวจคุณภาพและผลความสำเร็จของบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ได้ทำงานหรือประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษา 2549 -2550 เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 13 – 15 พฤษภาคม 2550 โดยให้กับบัณฑิตในวันที่มาซ่อมรับพระราชทานปริญญาบัตร คิดเป็นร้อยละ 83.40 ของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด

5.1 สรุปผลการวิจัย

การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2549 และปีงบประมาณ 2550

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของบัณฑิต

5.1.1.1 จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 3,236 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 2,653 คน คิดเป็นร้อยละ 81.98 จำแนกเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต จำนวน 3,067 คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2,558 คน คิดเป็นร้อยละ 83.40 และผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต จำนวน 169 คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 56.21

5.1.1.2 บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.60 คิดเป็นระดับปริญญาตรีร้อยละ 96.4 และปริญญาโทร้อยละ 3.6

5.1.2 ข้อมูลผู้ทำงาน

5.1.2.1 จากการสำรวจข้อมูลการได้งานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ทั้งสิ้น 2,558 คน จำแนกการได้งานทำได้ดังนี้ มีงานทำอยู่แล้วจำนวน 430 คน ศึกษาต่อจำนวน 94 คน ได้งานทำภายใน 1 ปี จำนวน 1,635 คน ได้งานทำภายหลังใน 1 ปี จำนวน 3 คน กำลังหางานทำ

จำนวน 396 คน โดยจำนวนที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด คิดจาก จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่รวบรวมได้ ลบกับจำนวนผู้ที่มีงานทำอยู่แล้ว และ ศึกษาต่อ จะได้จำนวนที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด 2,035 คน พบว่าบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 80.38

5.1.2.2 การได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษาของบัณฑิตระดับปริญญาตรี รวบรวมข้อมูลมาได้ทั้งสิ้น 2,558 คน พบว่ามีจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ทำงาน(นับเฉพาะบัณฑิตที่ไม่มีการทำงานมาก่อนเข้าศึกษาต่อ และไม่รวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา) จำนวน 1,637 คน จำแนกการได้งานทำบัณฑิตได้ดังนี้ ทำงานตรงกับสาขาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 1,002 คน และทำงานไม่ตรงกับสาขาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 635 คน คิดเป็นร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา เท่ากับ 61.21

5.1.2.3 การทำงานของบัณฑิตที่ตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษานั้นพบว่าทำงานตรงสาขาที่เรียนเป็นจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 61.21 เพศชายคณะครุศาสตร์ทำงานตรงตามสาขาที่สำเร็จการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.41 ส่วนเพศหญิงพบว่าคณะครุศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่ทำงานตรงสาขาวิชาที่จบมามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.44 ทำงานไม่ตรงสาขาคิดเป็นร้อยละ 38.79 เพศชายคณะเทคโนโลยีการเกษตรทำงานไม่ตรงตามสาขาที่สำเร็จการศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.75 ส่วนเพศหญิงพบว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่ทำงานไม่ตรงสาขาวิชาที่จบมามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.47

5.1.2.4 การได้รับเงินเดือนเป็นไปตามคุณวุฒิของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ภาพรวมของมหาวิทยาลัยจากการสำรวจข้อมูลการได้งานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ที่มีงานทำและระบุเงินเดือนจำนวน 1,837 คน จำแนกระดับของเงินเดือนของบัณฑิตได้ดังนี้ มีเงินเดือนต่ำกว่า 7,630 บาท จำนวน 633 คน มีเงินเดือนตั้งแต่ 7,630 บาท ขึ้นไป จำนวน 1,204 คน พบว่าร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเป็นไปตามคุณวุฒิ เท่ากับ 65.54

5.1.2.5 เงินเดือน /ค่าจ้างของบัณฑิตพบว่ารายได้เฉลี่ยของบัณฑิต 10,260 บาท ซึ่งเพศชายอยู่ที่ระดับเงินเดือน 12,301 บาท ส่วนเพศหญิงอยู่ที่ 8,966 บาทซึ่งรายได้สูงสุดคือ 50,000 บาท รายได้ต่ำที่สุดคือ 3,000 บาท ขณะที่มียารายได้เฉลี่ยมากที่สุดคือบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 27,266 บาท รองลงมาคือคณะครุศาสตร์คือ 11,393 บาท

5.1.2.6 การได้งานทำและอุปสรรคในการสมัครงานพบว่าบัณฑิตมีงานทำมากที่สุดร้อยละ 80.84 รองลงมาคือกำลังหางาน 15.48 ส่วนที่กำลังศึกษาอยู่มีเพียงร้อยละ 3.67 ขณะที่ได้ทำงานภายในระยะเวลา 1 ปีมากที่สุดคือคณะเทคโนโลยีการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 89.29 ส่วนคณะที่มีงานทำภายหลัง 1 ปีมากที่สุดคือคณะวิทยาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 0.26

5.1.2.7 ปัญหาในการหางานทำของบัณฑิต พบว่าบัณฑิตเพศหญิงมีปัญหา มากกว่าเพศชายคิดเป็นร้อยละ 16.06 ส่วนเพศชายมีปัญหาเพียง 11.74 เพศหญิงคณะวิทยาการ การจัดการมีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 19.43 ส่วนเพศชายคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีปัญหา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.81 ส่วนปัญหาที่พบมากที่สุดของทุกคณะคือสอบเข้าไม่ได้

5.1.2.8 ประเภทงานที่ทำของบัณฑิตพบว่าส่วนมากบัณฑิตคณะครุศาสตร์ ส่วนมากงานที่ทำคือรับราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 58.48 ,คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีส่วนมากงานที่ทำคือพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 49.00, คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนมากงานที่ทำคือพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 39.85, คณะวิทยาการจัดการส่วนมากงานที่ทำคือพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 48.55, คณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนมากงานที่ทำคือพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 48.00 และ บัณฑิตวิทยาลัยส่วนมากงานที่ทำคือรับราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 90.91

5.1.2.9 ความรู้สึกของบัณฑิตที่มีต่องานที่ทำ พบว่าคณะครุศาสตร์พอใจในงาน ที่ทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.78 ปัญหาที่ทำให้บัณฑิตไม่พอใจคือค่าตอบแทนต่ำซึ่งคณะที่ไม่ พพอใจมากที่สุดคือคณะเทคโนโลยีการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 17.39

5.1.2.10 ความสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนมาประยุกต์ใช้กับงานที่ทำได้ ในระดับที่มากเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 34.87 บัณฑิตเพศชายและเพศหญิงนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ได้มากที่สุดในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.49 และ 31.93

5.1.2.11 การฝึกทักษะเพิ่มเติมของหน่วยงานที่ปฏิบัติงานคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ ได้รับการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.56, คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมก่อนการปฏิบัติงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.89, คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงานมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 29.97, คณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.00 และคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมก่อนการ ปฏิบัติงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.18

5.1.2.12 ความรู้ความสามารถพิเศษที่ช่วยในการทำงานส่วนมากคือคอมพิวเตอร์ ซึ่งพบว่าทุกคณะต่างใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานรองลงมาคือภาษาต่างประเทศ

5.1.3 ข้อมูลการศึกษาต่อ

5.1.3.1 บัณฑิตที่ต้องการศึกษาต่อแต่ยังไม่พร้อมมีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 78.43 ส่วนระดับการศึกษาที่บัณฑิตต้องการศึกษาต่อ/กำลังศึกษาต่อพบว่า บัณฑิตต้องการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.46 ส่วนระดับอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.67 ซึ่งส่วนมากเรียนเนติบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 2.22

5.1.3.2 สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ/กำลังศึกษาพบว่าบัณฑิตส่วนมากต้องการศึกษาในสาขาเดิม คิดเป็นร้อยละ 52.04 ส่วนประเภทของสถาบัน/มหาวิทยาลัยที่ต้องการศึกษา/กำลังศึกษาพบว่าต้องการของรัฐบาลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.37

5.1.3.3 เหตุผลที่บัณฑิตตัดสินใจศึกษาต่อมากที่สุดคือต้องการทำงานวุฒิที่สูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 55.18 ส่วนอื่นๆพบว่าเพิ่มความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.83

5.1.3.4 การมีปัญหาในการศึกษาต่อของบัณฑิตพบว่าร้อยละ 60.38 ไม่มีปัญหาในส่วนที่มีปัญหามีร้อยละ 39.62 ปัญหาความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อซึ่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.93

5.1.4 คุณลักษณะของบัณฑิต

ผลจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามระดับที่สำเร็จการศึกษาได้ข้อสรุปดังนี้

5.1.4.1 บัณฑิตระดับปริญญาตรี ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าตนมีคุณลักษณะ 5 อันดับแรก คือ มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มีความขยัน ใฝ่เรียนและอดทนไม่ย่อท้อ, มีความรักเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และมีระเบียบวินัย และเคารพในกฎเกณฑ์ขององค์กร

5.1.4.2 บัณฑิตระดับปริญญาโท ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าตนมีคุณลักษณะ 5 อันดับแรก คือ มีความรับผิดชอบ, ความซื่อสัตย์, มีมนุษยสัมพันธ์ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น, มีความรักเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และมีความเป็นผู้ใฝ่รู้และสามารถแสวงหาความรู้

5.1.5 ข้อเสนอแนะ

ภาษาต่างประเทศเป็นหลักสูตรที่ทางมหาวิทยาลัยควรเพิ่มเติมให้กับบัณฑิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.32 รองลงมาคือการศึกษาฝึกปฏิบัติจริง คิดเป็นร้อยละ 22.99

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ข้อมูลผู้ทำงาน

การทำงานของบัณฑิตที่ตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษานั้นพบว่าทำงานตรงสาขาที่เรียนเป็นจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 61.21 เพศชายและเพศหญิงคณะครุศาสตร์ทำงานตรงตามสาขาที่สำเร็จการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.41 และ 79.44 ส่วนเพศชายคณะเทคโนโลยีการเกษตรทำงานไม่ตรงตามสาขาที่สำเร็จการศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.75 ส่วนเพศหญิงคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่ทำงานไม่ตรงสาขาวิชาที่จบมามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.47

ในปัจจุบันพบว่าคณะครุศาสตร์ได้งานตรงสาขาวิชาที่เรียนมามากที่สุดเพราะในปัจจุบันทั้งโรงงานอุตสาหกรรมก็มีอัตราการรองรับบัณฑิตที่จบการศึกษาแต่ส่วนหนึ่งก็คือสถานศึกษาที่เพิ่มจำนวนขึ้นทำให้มีความต้องการบุคลากรในคณะครุศาสตร์มากขึ้น ทั้งนี้จะเห็นว่าทางรัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาทำให้บุคลากรด้านนี้มีความจำเป็นในการพัฒนาประเทศ

ส่วนของบัณฑิตที่จบการศึกษาใหม่นั้นยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานจึงอาจทำให้เกิดปัญหา ซึ่งปัญหาในการหางานทำของบัณฑิต พบว่าบัณฑิตเพศหญิงมีปัญหามากกว่าเพศชายคิดเป็นร้อยละ 16.06 ส่วนเพศชายมีปัญหาเพียง 11.74 เพราะในภาคอุตสาหกรรมจะเห็นได้ชัดว่าความต้องการเพศหญิงค่อนข้างน้อยทั้งยังต้องแข่งขันกับบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนเป็นจำนวนมากซึ่ง โดยเฉพาะเพศหญิงคณะวิทยาการจัดการมีปัญหาจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 19.43 เพราะจากสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามก็คิมมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็ดีจะพบว่าในส่วนของคณะวิทยาการจัดการมีบัณฑิตจบมาทุกมหาวิทยาลัยจึงไม่แปลกที่จะต้องประสบปัญหา มากกว่าเพศหญิงคณะอื่น ส่วนเพศชายคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีปัญหามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.81 ส่วนปัญหาที่พบมากทุกคณะคือสอบเข้าไม่ได้

ส่วนประเภทงานที่ทำของบัณฑิตพบว่าส่วนมากบัณฑิตทำงานเป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนมากงานที่ทำคือพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 49.00, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนมากงานที่ทำคือพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 39.85 , คณะวิทยาการจัดการส่วนมากงานที่ทำคือพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 48.55 , คณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนมากงานที่ทำคือพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 48.00 จะเห็นได้ว่าเพราะการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจทำให้บัณฑิตสนใจที่จะเข้าทำงานในหน่วยงานอื่นน้อยลง ลักษณะของหน่วยงานของบัณฑิต โดยภาพรวมยังเป็นหน่วยงานเอกชนเป็นหลัก เช่น โรงงานอุตสาหกรรม บริษัทงานด้านการบริการ หรือด้านการขายซึ่งตัวบัณฑิตเองก็

มุ่งหวังเข้าสู่ระบบเอกชน เพราะค่าตอบแทนที่อยู่ในระดับที่สูง ส่วนเงินเดือน/ค่าจ้างของบัณฑิตพบว่ารายได้เฉลี่ยของบัณฑิต 10,260 บาท ซึ่งเพศชายอยู่ที่ระดับเงินเดือน 12,301 บาท ส่วนเพศหญิงอยู่ที่ 8,966 บาทซึ่งรายได้สูงสุดคือ 50,000 บาท รายได้ต่ำที่สุดคือ 3,000 บาท ขณะที่มียา รายได้เฉลี่ยมากที่สุดคือบัณฑิตวิทยาลัยซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 27,266 บาท รองลงมาคือคณะครุศาสตร์คือ 11,393 บาท ซึ่งสอดคล้องกับค่าจ้างของแรงงานบัณฑิตที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี แต่บางคณะอาจมีค่าตอบแทนที่สูงอาจจะเนื่องมาจากค่าตอบแทนในวิชาชีพเช่นคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถมาก และความสามารถในการทำงานของแต่ละบุคคลอีกด้วย ความรู้สึกของบัณฑิตที่มีต่องานที่ทำ พบว่าคณะครุศาสตร์พอใจในงานที่ทำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 85.78 เพราะการได้งานทำที่ตรงสาขาวิชาที่เรียนมาจึงทำให้พอใจกับงานที่ทำ ปัญหาที่ทำให้บัณฑิตไม่พอใจคือค่าตอบแทนต่ำ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุมาจากการทำงานไม่ตรงสาขาวิชาที่เรียนจึงไม่พอใจในค่าตอบแทนเมื่อเปรียบเทียบกับคนที่ทำงานตรงสาขาที่จบมา

ความสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนมาประยุกต์ใช้กับงานที่ทำได้ในระดับที่มากเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 34.87 บัณฑิตเพศชายและเพศหญิงนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้มากที่สุดในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.49 และ 31.93 จะเห็นได้ว่าจากที่ทั้งเพศชายและเพศหญิงได้ทำงานในตำแหน่งที่ตรงสาขาวิชาที่เรียนมาทำให้ได้ใช้ความรู้ความสามารถที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้กับงานที่ตนเองทำ

ในส่วนของความรู้ความสามารถพิเศษที่ช่วยในการทำงานในภาพรวมความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์เอกสาร ในการสร้างฐานข้อมูล และอื่น ๆ ยังมีความจำเป็นมากที่สุด และรองลงมาคือภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งหากกล่าวไปแล้วยุคนี้ก็เป็นยุคในการติดต่อสื่อสาร การส่งถ่ายข้อมูลสู่กัน ตัวบัณฑิตเองมีความรู้ความสามารถเฉพาะทางแล้ว หากมีความสามารถอื่น ๆ จะเป็นเงื่อนไขในการพิจารณาการได้งานจากองค์กรหรือบริษัทต่าง ๆ

5.2.2 ข้อมูลการศึกษาต่อ

ในสภาพสังคมปัจจุบันการศึกษาอาจจะเป็นบันไดสู่ความสำเร็จของบัณฑิตอีกหลาย ๆ คน จึงทำให้บัณฑิตมีความต้องการศึกษาต่อแต่ยังไม่พร้อมมีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 78.43 สาเหตุของปัญหาก็คือความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อซึ่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.93 ส่วนระดับการศึกษาที่บัณฑิตต้องการศึกษาต่อ/กำลังศึกษาต่อพบว่า บัณฑิตต้องการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.46 เพราะผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นบัณฑิตในระดับปริญญาตรี

ในส่วนของสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ/กำลังศึกษาพบว่าบัณฑิตส่วนมากต้องการศึกษาในสาขาเดิมคิดเป็นร้อยละ 52.04 เพราะหากได้ทำงานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมาเมื่อทำการศึกษา

ต่อจะทำให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่ทำการจะศึกษาต่อยังพบว่าบัณฑิตต้องการที่จะศึกษาในสถาบัน/มหาวิทยาลัยของรัฐบาลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.37 สืบเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่าในส่วนของเอกชนและไปยังต่างประเทศ เหตุผลที่บัณฑิตตัดสินใจศึกษาต่อมากที่สุดคือ ต้องการทำงานวุฒิที่สูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 55.18 ส่วนอื่น ๆ พบว่าเพิ่มความรู้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 13.30

5.2.3 คุณลักษณะของบัณฑิต

คุณลักษณะของบัณฑิตที่ให้ประเมินตัวบัณฑิตเองซึ่งบัณฑิตทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโททั้งที่มีงานทำและไม่มีการทำงานส่วนใหญ่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์ , มีความรับผิดชอบ, มีความขยัน , มีความรักเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และมีระเบียบวินัย และเคารพในกฎเกณฑ์ขององค์กร เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่หน่วยงานต้องการในยุคที่สภาพสังคมเจริญรุดหน้าของวัตุนิยมมากกว่าจิตใจ นั้นแสดงว่าทางมหาวิทยาลัยได้ปลูกฝังคุณธรรมมีระเบียบวินัยไปควบคู่กับการเรียนอยู่อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งการอยู่ในสภาพปัจจุบันบัณฑิตเองต้องมีคุณธรรมคู่กับการอยู่ในสังคม

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการสำรวจภาวะการได้งานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเกิดข้อเสนอแนะกับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามดังนี้

5.3.1 ควรเพิ่มความรู้ความสามารถให้กับนักศึกษา นอกเหนือจากเนื้อหาวิชาที่เรียน เพิ่มหลักสูตรเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันให้มากกว่าเดิม และมีการสอบภาษาอังกฤษที่เป็นสากลเพื่อใช้ในการศึกษาต่อและทำงานในอนาคตของบัณฑิต

5.3.2 ควรเน้นให้นักศึกษาปฏิบัติจริงในทุก ๆ เรื่อง เช่น ในส่วนของการเรียนคอมพิวเตอร์ ควรให้นักศึกษาได้ทดลองใช้งานให้มากขึ้น เรื่องการใช้งานเน้นโปรแกรมเกี่ยวกับสำนักงานทั่วไป อาจจะเสริมเกี่ยวกับการสร้างเว็บเพจ การสร้างฐานข้อมูล การใช้งานอินเทอร์เน็ต เป็นต้น อีกทั้งในส่วนของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพควรให้บัณฑิตฝึกในหน่วยงานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน เพื่อโอกาสในการทำงานที่ดี ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาตรงกับงานที่ทำและระยะเวลาในการฝึกประสบการณ์บางคณะอาจน้อยเกินไป ควรปรับให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน

5.3.3 ควรปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรหรือเปิดสาขาวิชาเพื่อให้นักศึกษาเลือกเรียนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ เพื่อบัณฑิตได้รู้การที่จะถูกนำมาใช้ในการทำงานอย่างมีคุณภาพ มีการลงทุนจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้มีความทันสมัยและสมจริงมากที่สุดเพื่อให้บัณฑิตที่สำเร็จไป

แล้วจะได้มีความคล่องแคล่วในการใช้และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลในการหางานของบัณฑิต

5.3.4 การปลูกฝังเรื่องพฤติกรรมของนักศึกษาในหลาย ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการมีสัมมาคารวะ การมีน้ำใจ การเสียสละ การใช้ชีวิตอยู่ในองค์กรอย่างมีความสุข การฝึกฝนให้เป็นนักกีฬา ควรถูกนำมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอน โดยการนำกิจกรรมเข้ามาควบคู่กับการเรียนการสอน โดยไม่ใช่จะเป็นหน้าที่ของสำนักกิจกรรมนักศึกษาเท่านั้น อาจารย์ผู้สอน ที่ปรึกษาคณาจารย์ทุกคนในมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY